

Ige a mai napra: „**Az Úr javamra dönti el ügyemet.**” Zsolt.138.8

Beszélgessünk!

Nézzétek meg ezt a képet!

Szerintetek kik lehetnek rajta?

Én azt gondolom, hogy ez egy kisfiú, aki az apukája karjaiba ugrik. Bátran leugrik a kőkerítésről, mert látja, hogy az apukája kitárt karokkal várja őt. Biztos abban, hogy az apukája el fogja kapni. Mert az apukája jót akar neki.

Ilyen a mi Mennyei Atyánk is! Bátran rábízhatjuk az életünket, mert Ő biztosan a legjobbat akarja nekünk. Törődik minden velünk kapcsolatos dologgal, mert mindennél jobban szeret minket.

Lehet, hogy nem úgy alakítja az ügyeinket, ahogyan mi elképzeltük, de biztosak lehetünk abban, hogy nem kell hiányt szenvednünk semmiben. Ő megígérte nekünk, hogy mellettünk lesz mindig.

Adjunk hálát ezért minden nap és bízzuk rá magunkat bátran!

Énekek:

- A bolond homokra épített
<http://www.songpraise.com/song/5a706a22b7b00b4fb41c2d99>
- Az Úr csodásan működik
<https://www.youtube.com/watch?v=RZmXV4fUX5w>
https://csecsy.hu/konyvek/enekeskonyv/az_ur_csodasan_mukodik

Mese mára:

Fésűs Éva: A szívtelen csiga

Amikor a csigabiga megkapta a házát, még nem viselte a hátán. Boldogan járta körül, szarvacskáit ki-be nyújtogatta, úgy gyönyörködött benne.

— Ugye szép? Ugye szép? — kérdezte a kék szarkalábaktól. A szarkalábak bólogattak, és elismerően mondogatták:

„Kicsi, kerek, hófehér csigabiga belefér, folyosója csavaros, kívül-belül takaros!”

Fehérré meszelt falán átrengett a napfény. Igazán barátságos kis otthon volt. A csigabiga elgondolta, hogy a gyík kövek alatt lakik, a tücsök lyukban tanyázik, és még a gazdag hörcsögnek is csak földi üreg a lakása. Lám,

egyikük sem olyan előkelő, mint ő, akinek igazi, fehér házikója van! .. Amint így örvendezett magában, egyszer csak lélekszakadva eléje röpített egy rémült kis katicabogár:

— Jaj, csigabiga, szörnyű bajban vagyok! Kergetnek a rablólegyek! Kérlek, bújtass el a házikódban, mert három pettyemet már elrabolták! A csigabiga gyorsan behúzta barátságos szarvacskáit:

— Mit képzelsz, te pötyös? Csupa virágpor a lábad, mind behordanád hozzám. Bújj el másutt! Azzal villámgyorsan behúzódott a házikójába, és jól elterpeszkedett ben-ne, hogy a kicsi katica be se férjen. Szegényke ijedtében a negyedik pettyét is elveszítette, és az utolsó percben menekült be a rablólegyek elől egy virágkehelybe, amely jóságosan bezárult mögötte.

A csigabiga bosszankodva dohogott, és amint elmúlt a veszedelem, hátára vette a féltett házikót, és odébb vitte egy melléktucába, ahol nem járnak katicák. Alig helyezte el egy sárga boglárka szomszédságában, megdördült az ég, és nagy, fényes cseppekben hullani kezdett a zápor. A csigabiga megint élvezhette kényelmes kis házát. Csak a szarva hegyét dugta ki, hogy lássa, irigylik-e mások az ő szerencséjét. A bogarak kő alá, rög alá futottak az eső elől. Egyszer csak megkopogtatta valaki a csigaház falát, és sírós hangon így könyörgött:

— Csigabiga, eressz be! Eltévedt hangyácska vagyok. Hangyatojást őriztem a napon, amikor rám szakadt a zápor, és ijedtemben elvitettem az utat.

— Nincs hely! — szólt mérgesen a csiga, és egészen behúzódott.

— Legalább a hangyatojást hadd tegyem be hozzád, nehogy megázzék! — kérte a kicsi hangya, de a csigabiga hallani sem akart róla. Nem is tudom, mi történt volna a riadt hangyácskával, ha egy lehajló levél meg nem szánja, és föléje nem borul, apró, zöld

esernyőnek. A zápor után vidáman csillogott, frissen lélegzett a rét, csak a csigabiga volt morcos, mérges.

— Még tovább viszem a házamat — gondolta —, hogy a hangyák se háborgassanak!

Meg is tette. Nagy ügyel-bajjal ismét a hátára vette, és egy békarokka tövéig cipelte.

— Na, itt jó lesz! — mondta, és büszkén körülnézett. Hát, képzeljétek, mit látott!? Egy csuromvizes tücsök állt előtte, sáros hegedűvel.

— Kiöntött a lyukamból az eső, hajléktalan lettem. Ó, ó, cip-cirip! Kérlek szépen, adj nekem szállást egyetlen estére, amíg a lakásom újra kiszárad. Szép nótával megfizetek érte.

— Még csak az hiányzik! — fortyant fel a csigabiga. — Az én házam nem szálloda! Hordd el magad hegedűstől, vonóstól, mindenestől, te ostoba!

Mit tehetett szegény tücsök, elindult másfelé szerencsét próbálni. Útközben találkozott a katicával meg a hangyával, és mindjárt kimuzsikálta mindhármas bánatát:

„Kicsi, fehér csigaház, kerüld el, ha arra jársz, hiába is keresed, nincs ott vendégszeretet!”

Meghallotta ezt a réti tündér, aki a virágok szirmát, katicabogarak pettyét, pókfonalak hosszát számon tartja, és nagyon megharagudott. A csigabiga éppen újra hátára emelte a házát, hogy olyan helyre szállítsa, ahol tücskök sincsenek, amikor a tündérke aranyoszöld ruhájában eléje libbent. Kinyújtotta pici varázspálcáját, és felkiáltott:

— Szívtelen csiga! Viseld hát a hátadon a házadat, éjjel-nappal, télen-nyáron, és amíg élsz, senki be ne tegye hozzád a lábát! A csigának a vére is meghűlt ijedtében, de abban a szempillantásban már rá is nőtt a háza a hátára. Azóta cipeli magával, ha tetszik, ha nem, kövön, földön, fűszálon, hetedhét határon, akármerre visz az útja.

Vers a mai napra:

Mentovics Éva: Tavasztündér

Varázspálcám suhogása
felkelti a vidéket.
A tél végi utazásra
barátaim kísérnek.

Varázsigém hatalmával
elaltatom a telet.
Az ágakra rásuhintva
ébresztem a rügyeket.

Virág nyílik, ahol járok,
ágak végén tipegek.
Tündérszárnyam nyomában már
ott virít a kikelet.

Készítsünk csigát!

Mire lesz szükségünk?

- színes papír (aminek mindkét oldala színes)
- vonalzó és ceruza
- olló
- ragasztó
- filctollak

1.) Vágjunk ki 6 db 2-3 cm vastag, különböző hosszúságú csíkot.

(Matematika: állítsuk sorba hosszúságuk szerint)

2.) A leghosszabb csíkot tegyük félre, az majd később fog kelleni. Készítsünk a többi csíkból gyűrűket. Ehhez szükségünk lesz a ragasztóra.

3.) Ragasszuk egymásba a gyűrűket! Mindig alul rögzítsük egymásba a karikákat, a legnagyobbtól haladva a legkisebb felé. Amíg szárad, összefoghatjuk egy csipesszel, iratcsipesszel.

4.) Most vegyük elő a leghosszabb csíkot, amit az elején kivágtunk. Ez lesz a csigánk teste. Egy ollóval vágjunk bele egy kisebb ívet az egyik végébe, ezzel alakítjuk ki a csiga szarvait. Egy tűfilccel, vagy filctollal rajzoljunk szemeket, orrot, száját a csigánknak.

5.) Tekerjük egy üveg köré a csiga testének szánt papírcsíkot, és egy hajszárítóval melegítsük 1-2 percig, hogy hajlított formát vegyen fel.

6.) Ragasszuk rá a csiga hátára a csigaházat, akárcsak a mesében!

Adj egy nevet a csigádnak!